

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 13.01.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12**  
**състав**, в закрито заседание на 13.01.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Наталия Ангелова**

като разгледа дело номер **7768** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предмет на съдебното производство по делото е иск за вреди , предявен от Л. К. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], искът за вреди в размер на 117997, 51 лв, представляваща разлика между размера на вложенията на ищеца в Корпоративна търговска банка АД в несъстоятелност (само К.) , и изплатения гарантиран депозит, предявен срещу Българска народна банка, представлявана от управителя на банката, със седалище С., като основанията на тази искова претенция са обсъдени в мотивите на Решение № 10095/22.07.2020г. по адм.д. 5693/2017г. на ВАС, така:

„1. че БНБ приложила с ретроактивно действие административни мерки, изразяващи се в изменение на възприети правила и методики за обезценка и отнемане със задна дата на вече издадено със Заповед № БНБ-43011/28.03.2014г. на подуправителя на БНБ разрешение за включване в капитала на К. от втори ред сума в размер на 35 млн. евро под формата на подчинен срочен дълг.;

2. решението за отнемане на лиценза на търговската банка било взето в резултат на административен подход, насочен към изменение със задна дата на правилата и процедурите на К. за определяне на обезценките на кредитните експозиции, по който начин се засягат правата и интересите на клиентите на банката; приетата методика предвижда отчитане на бъдещи загуби в кредитния портфейл, в противоречие с М. 39; неправилно е приета датата, към която се извършва обезценката;

3. БНБ отнела лиценза на К. въз основа на одиторски доклад, изготвен от [фирма], [фирма] и [фирма] от 20.10.2014г., който не е съставен въз основа на одит на финансова информация или преглед, извършен в съответствие с Международните одиторски стандарти и в който не се съдържа мнение върху релевантна финансова информация, съответно който не отговаря на изискванията на действащото право. По този начин били нарушени чл. 17, 52, 53 и 54 Х. и чл. 120 от Договора за функциониране на ЕС вр. чл. 3 от Договора за Европейския съюз, както и чл. 24 от

Регламент /ЕС/ № 575/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 26.06.2013г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници;

4. В нарушение на чл. 63-65 от ДФЕС спрямо К. е приета най-тежката, непропорционална форма на специален надзор, като е отнета и възможността на длъжниците да погасяват своите задължения към търговската банка;

5. Действията на квесторите и на БНБ не са насочени към оздравяване на банката, тъй като се подбуждат практики на прехвърляне на парични вземания по депозитни сметки на стойности над 100000 евро, депозантите са провокирани да търсят незабавна ликвидация на риска с цената на неразумен и отявлено спекулативен грабителски дискаунт в полза на носителите на големи кредитни задължения към К.; заобикаляни са реда и условията за реализиране правата на депозантите за стойностите над 100000 лв; посредством счетоводни трикове и наложена схема на стойностно прихващане по кредитните задължения с цедираните вземания по негарантираните депозити е постигната декапитализация на активи на К. за около или над 1,1 млрд. лева, представляващи стойността на която възлизат регистрираните от квесторите прихващания в периода 20.06.2014г. – 04.11.2014г.;

6. Въз основа на Одитен доклад № 115 от октомври 2015г. на Сметната Палата на Република България за извършен одит на изпълнението „Ефективност и ефикасност на банковия надзор, осъществяван от БНБ за периода от 01.01.2012г. до 31.12.2014г., ищецът твърди, че осъществяваният от БНБ банков надзор не е ефикасен и ефективен, поради липса на механизъм за взаимодействие и координация, концентриране на правомощия и отговорност в подуправителя на управление „Банков надзор, неангажираност на УС и на управителя на БНБ с надзорния процес, недостатъчна координация и отчетност, липса на подробна регламентация на контролните правомощия на главния директор на управление „Банков надзор“, възможност за неформални мерки за въздействие, в противоречие със ЗКИ, липса на стратегия за осъществяване на надзорна дейност, липса на изградена система за управление на рисковете от нередности и измами.“.

В цитираното решение на ВАС ,с което е върната за ново разглеждане процесната искова претенция, от страна на касационната инстанция са изложени съображения, относно следното:

1)Относно статута на Българска народна банка и нейната пасивна процесуално и материалноправна легитимация, по приложимостта на чл.8, ал.3 ЗОДОВ,като са приети за необосновани твърденията за обратното;

2)Прието е, че съдът при първото разглеждане на иска - по адм.д. 1619/2016г. на АССГ , е е допуснал смесване на различни субективни материални права, които могат да бъдат потвърдени или отречени със сила на пресъдено нещо в различни по вид производства: „ Правото на обезщетение за вреди, чиято защита е предвидена в чл. 1 ЗОДОВ, се реализира именно по исков ред пред административните съдилища. Друг ред за получаване на същото обезщетение, произтичащо от съответния фактически състав за възникване на отговорността, липсва. Това вземане е равно по размер, но не е идентично с вземането на касатора в производството по несъстоятелност. Отделен е въпросът как наличието на друго вземане към трето лице, произтичащо от договорно правоотношение, но в същия размер и заявено в производството по несъстоятелност, респективно неговото реализиране, биха се отразили на основателността на иска.“

3)Според касационната инстанция, при първото разглеждане на делото съдът не е

съобразил, че ищецът се позовава освен на нарушения на вътрешното право, също и на нарушаване на правото на Европейския съюз, във връзка с което претендира обезщетение, изложени са съображения за доказателствения стандарт - „по исковете по чл.1 ЗОДОВ и по тези за обезщетяване на вреди от нарушаване правото на Европейския съюз е различен. Действително, и в двата случая е необходимо да са налице вреди в причинна връзка с противоправно поведение, но докато искът с правно основание чл.1 ЗОДОВ има като основание отменен административен акт или противоправно действие или бездействие, отговорността на държавата за вреди от нарушаване на правото на ЕС не е обусловено от отмяната на административни актове. В този смисъл, позоваването на съда на влезлите в сила актове за поставяне на К. под особен надзор и за отнемане на лиценза би било относимо към спора само ако искът се основава на нарушения на националното право. За възникване на отговорност за нарушаване на правото на ЕС е необходимо предмет на нарушената правна норма на Съюза да е предоставянето на права на частноправните субекти, нарушението на нормата да е достатъчно съществено и да съществува пряка причинно-следствена връзка между нарушението и претърпяната от частноправните субекти вреда. В този фактически състав не влиза изискването за наличие на отменен административен акт, а преценката за нарушаване на правото на ЕС, дори посредством издаването на административен акт или посредством действия и бездействия по повод на неговото издаване следва да бъде извършена по същество от съда.“

4) Касационната инстанция е приела на следващо място, че на ищеца не са дадени никакви конкретни указания по доказателствената тежест,

5. Според касационната инстанция, при новото разглеждане на делото следва да бъде извършено следното:

„При новото разглеждане, съобразявайки изложените в исковата молба факти, административният съд следва изрично да съобрази, че е предявен освен иск, който може да бъде квалифициран като такъв по чл.1 ЗОДОВ, доколкото се твърди нарушаване на правомощията на БНБ по националното право, и иск за вреди от нарушаване правото на ЕС. Съответно следва да се изиска уточнение от ищеца във връзка с размера на обезщетението по всяка от тези претенции. След съответно уточнение и при съобразяване на изискуемия доказателствен стандарт, на ищеца следва да бъдат дадени конкретни и подробни указания по доказателствената тежест. Съдът следва да събере относимите към спора доказателства, като тези, свързани с основанието на иска, са винаги относими и неудобствата и затрудненията във връзка със събирането им не могат да бъдат извинение това да не бъде сторено. Съдът е длъжен да съобрази и принципа на служебното начало, като предвид експертната преценка, която се изисква във връзка с обсъждане на съображенията на ищеца по същество, може да назначава експертиза и служебно, без такава да е поискана от ищеца. Елементите от фактическия състав на отговорността по чл.1 ЗОДОВ и на отговорността за нарушаване на правото на ЕС следва да бъдат подробно обсъдени. По-конкретно съдът следва да посочи дали нормите на националното право и на правото на ЕС, посочени в исковата молба, са нарушени, а във връзка с ангажиране отговорността за нарушаване на правото на ЕС следва да се извърши преценка и дали е налице особено съществено нарушение, съгласно изведените в практиката на Съда на Европейския съюз критерии. (...) Факторите, които трябва да се вземат под внимание в това отношение, са степента на яснота и прецизност на нарушената правна

норма, обхватът на свободата на преценка, която нарушената норма предоставя на националните органи, извинимият или неизвиним характер на евентуална грешка при прилагане на правото, умишленият или неумишлен характер на допуснатото нарушение или причиненото увреждане. Съдът следва да формира изрично становище дали от посочените в исковата молба действия и бездействия е възможно да произтекат описаните вреди, и то в пряка причинно-следствена връзка. Съдът следва да формира и изрично становище по въпроса дали е настъпила вреда, за какъв период и какъв е нейният размер.“

В съдебно заседание от 30.11.2020г. по делото, съдът предостави възможност на ищеца да уточни исковата молба съобразно указанията на касационната инстанция, като ищецът посочи, че са налице две основания - нарушение на правото на ЕС и на националното право, като не уточни размер и период на всеки от двата иска, както изисква касационната инстанция.

Във връзка с доказателствата адв. С. поддържа искането да бъде допуснат като доказателство по делото окончателният доклад на одиторските фирми, въз основа на който е отнет лицензът на К., алтернативно - за експертиза.

По възраженията на другата страна уточни, че `нарушаването на правото на ЕС се основава на действия на БНБ, а нарушаването на норми на националното право - на бездействия на и единствено на неосъществения ефективен банков надзор - БНБ чрез Подуправление "Банков надзор" не е извършила посочените действия, конкретно уточни на стр.15,16,17 и половината от стр.19 от исковата молба, това били най-важните бездействия бил приложен одитния доклад на сметката палата, в който подробно са описани. По основаниято - нарушаване на Националното право чрез бездействие, предявено алтернативно, ответникът чрез адв. Г. възрази, че не са посочени конкретни правни основания по националното право, обосноваващи какви точно конкретни задължения за фактическо действие не е извършила БНБ, твърдяло се общо неупражняване на банков надзор чрез нарушаване на чл.2, ал.6 ЗБНБ и ЗКИ.

Адвокат С. изрично уточни, че не поставя въпроса за неправомерното отнемане на лиценза на К. от БНБ. Одитният доклад на трите одиторски фирми е цитиран в частта на исковата молба, касаеща нарушения на правото на ЕС.

Съдът е отложил в закрито заседание да даде подробни указания и прецени допустимостта и обосновааността на исковата молба от гледна точка на критериите по правото на ЕС, както и по направеното доказателствено искане да бъде представен по делото одитния доклад.

Във връзка с указанията на касационната инстанция, какво не е извършено при първото разглеждане на иска, както по допустимостта на иска, съдът намира следното:

1) Както указва изрично касационната инстанция, съдът следва да изиска от ищеца да уточни размера на двата иска по отделно, както и периода, за който се претендират процесните вреди - на основание правото на ЕС и на основание нарушение на норми по националното право, доколкото са с различни правни основания.

2. По отношение на исковата претенция, предявена на основание правото на ЕС, съдът съобрази следното:

По реда на производството за обезщетения по АПК, се разглеждат и исковите за обезщетения за вреди, причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на

Европейския съюз, като за имуществената отговорност и за допустимостта на иска се прилагат стандартите на извъндоговорната отговорност на държавата за нарушение на правото на Европейския съюз - чл.203, ал.3 АПК. Отговорността на държавата за вреди от незаконосъобразни актове, действия и бездействия при или по повод административна дейност, съответства на отговорността, уредена по правото на ЕС в чл.340, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз. По силата на същата разпоредба, в случай на извъндоговорна отговорност Съюзът в съответствие с основните принципи на правото, които са общи за държавите членки, е длъжен да поправи вредите, причинени от неговите институции или служители при изпълнението на техните задължения. Тази отговорност се подчинява на определени условия, установени чрез тълкуване на правото на ЕС от Съда на ЕС, най-общо следните:

#### А. По допустимостта:

Според практиката на Съда, с оглед на гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване, за да са допустими исковата молба или жалбата, е необходимо съществени правни и фактически обстоятелства, на които те се основават, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба. По-конкретно, за да бъдат изпълнени тези изисквания, искова молба или жалба, целяща поправяне на вреди, за които се твърди, че са причинени от институция на Съюза, трябва да съдържа данни, които позволяват да се определят действията на институцията, на които ищецът или жалбоподателят се позовава срещу нея, причините, поради които той счита, че съществува причинно-следствена връзка между тези действия, и вредата, която твърди, че е понесъл, както и характерът и размерът на тази вреда (вж. решение от 7 октомври 2015 г., А. и др./ЕЦБ, -79/13, EU:T:2015:756, т. 53 и цитираната съдебна практика).

#### Б. По основанията, въз основа на които е допустимо да бъде ангажирана извъндоговорната отговорност за вреди по правото на ЕС :

1. Съгласно постоянната съдебна практика за ангажирането на извъндоговорната отговорност на Съюза за неправомерно поведение на неговите органи, по смисъла на горепосочената разпоредба, трябва кумулативно да са налице три условия, а именно неправомерност на поведението, в което се упреква институцията, наличие на вреда и на причинно-следствена връзка между твърдяното поведение и претендираната вреда – така решенията по делата В. и Г./Комисия, С-35/98Р, EU:C:2000:361, т.39-42, F. и др./Съвет и Комисия, С-120/06Р и С-121/06Р, EU:C:2008:476, т.106 и т.164-166; E. D. / Комисия, Т-297/12, EU:T:2014:888, т.28.

2. Също според съдебната практика, условието неправомерното поведение на институция, изисква да е установено достатъчно съществено нарушение на правна норма, която има за цел да се предоставят права на частноправни субекти – така решенията по делата В., т.42-43 и F., т.173, цитирани по-горе.

3. Единствено неправомерно поведение на институция, което води до подобно достатъчно съществено нарушение, може да ангажира отговорността на Съюза. Решаващият критерий, за да се приеме, че нарушението на правото на Съюза е достатъчно съществено, е наличието на явно и сериозно несъблюдаване от институция на границите, които са наложени на нейното право на преценка - така решението по делото В., т.43 цитирано по-горе. Според Съда на ЕС, режимът в областта на извъндоговорната отговорност на Съюза взема предвид по-конкретно

сложността на ситуациите, които трябва да се уредят, трудностите, свързани с прилагането или тълкуването на правните текстове, и по-специално свободата на преценка, с която разполага авторът на оспорвания акт – така решенията по делата В., т.40, цитирано по-горе, Комисия /С. и Т., С-312/00 Р, ЕУ:С:2002:736, т.52; Комисия/Ф. М., С-472/00, ЕУ:С:2003:399, т.24.

4. По отношение на условието за наличие на вреда, отговорността на Съюза може да бъде ангажирана само ако ищецът наистина е претърпял „реална и сигурна“ вреда. В тази връзка ищецът е длъжен да представи убедителни доказателства пред съда на Съюза, за да се установят наличието и размерът на подобна вреда (така в решенията по делата S. S. integral / Комисия, С-481/07Р, ЕУ:С:2009:461, т.36; I. и др./Комисия, Т-88/09, ЕУ:Т:2011:641, т.25.

5. Що се отнася до условието за наличие на причинно-следствена връзка, то е изпълнено, когато съществува непосредствена връзка като между причина и следствие между допуснатата от въпросната институция неправомерност и претендираната вреда — връзка, която ищецът трябва да докаже. Съюзът може да носи отговорност само за вреди, произтичащи достатъчно пряко от неправомерното поведение на съответната институция – решението по делото Yedaе Т. ve О. S. ve Т./Съвет и Комисия, С-255/06, ЕУ:С:2007:414, т.61.

Преценка на съда по допустимостта и редовността на исковата молба, предмет на делото, на основание нарушения на правото на ЕС:

Следва да се отбележи, че конкретните действия на БНБ, посочени в исковата молба, в частта за обосноваване на нарушения на правото на ЕС не са посочени по всички твърдения. Така се твърди като основание за вреди прилагане с ретроактивно действие на административни мерки в изпълнение на възприети от банката правила и методики за обезценка и отнемане със задна дата на вече издадено разрешение на К. съгласно Заповед № БНБ-43011/28.03.2014г. на подуправителя на БНБ, ръководещ управление Банков надзор, като единствено на стр. 10 от исковата молба се твърди, че с Решение от 06.11.2014г. е отменено даденото разрешение с посочената заповед - т. 31 от исковата молба, стр.10 от нея. По основаниято - отнемане на лиценза на К., извършено въз основата на документи, които не кореспондирали с вътрешното национално право и международното такова- т. 33 от исковата молба, не е посочено с кое точно изрично действие на БНБ се претендира, да е извършено това, доколкото изрично адв. С. уточни, **че не поставя въпроса за неправомерното отнемане на лиценза на К. от БНБ.** Въпросният доклад на трите одиторски фирми, очевидно не е действие на БНБ, а същият е цитиран именно в решението за отнемане на лиценза на БНБ, т.е. съставлява част от мотивите, съответно би било предмет и основание за незаконосъобразността или законосъобразността на решението на БНБ за отнемане на лиценза за банкова дейност на К.. В тази част исковата молба е **неясна - поради противоречивите твърдения, и не съдържа точното действие на институцията**, от което се претендират вреди от отнемането на лиценза на банката, в нарушение на правото на ЕС. Следователно, е налице основание исковата молба да бъде оставена без движение в тази част, като съдът укаже, че съобразно мотивите на определението следва да уточни основаниято, претендирано като

нарушаващо правото на ЕС и посочено така: "взето решение за отнемане на лиценза за извършване на банкова дейност на К. на основаната на документи, които не кореспондират с вътрешното и националното право и международното такова" - т. т.33-34 от исковата молба. Също видно от основанията, е посочено нарушаване на международно право, като не е уточнено, защо в тази част се претендира нарушаване на правото на ЕС.

Видно от изложеното, в тази част се претендират вреди както от нарушаване на международното право така и на националното право, без да са конкретизирани размер на вредите и период по двете основания, нито основанията по националното право.

Също по твърдението за нарушаване на чл.63-65 ДФЕС, т. 36 -41 от исковата молба не е цитиран изричен акт на БНБ, от който се претендират вредите, нито нарушена конкретна правна норма по всяко от описаните в нея общи съображения, без да се препраща към конкретни актове на органи на БНБ.

След като уточни основанията, касаещи конкретни действия на БНБ, следва да бъдат изложени твърдения по останалите изисквания за допустимост на исковата молба, указани по-горе на основания, изведени от правото на ЕС - по буква А) и се съобрази доказването на елементите, указани по буква Б) по-горе, изведени от практиката на Съда на ЕС, относно доказателствата, които следва да бъдат събрани в подкрепа на иска, като задължителен елемент от съдържанието на исковата молба.

**3.По основанията за ангажиране отговорността на държавата по чл.1, ал.1 ЗОДОВ вр. чл.4 от същия закон, както и задължението на ищеца да докаже всеки елемент от състава на отговорността за вреди,съдът съобрази, че основанията са следните:**

- наличие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавен орган или длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, от които се претендират вредите,

- вид и размер на причинените вреди;

- пряка причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и вредите, които се претендират.

Ищецът претендира в частта по второто основание на иска за вреди от нарушаване на правото на ЕС - относно незаконното отнемане на лиценза, че са нарушени норми по националното право, като следва да посочи, актът, чрез който е извършено това действие, а доколкото съставлява акт на БНБ за отнемане на лиценза, то същият следва да съобрази, че този акт следва да бъде отменен по съответния ред от Върховния административен съд. Това противоречи на заявеното, че не се претендират вреди от незаконното отнемане на лиценза на К., като е служебно известно на съда, че решението на БНБ за това - от 06.11.2014г., не е отменено от съда и е влязло в сила.

Що се касае до претенцията за фактическо бездействие от нарушение на националното право, то уточнението, че се касае за бездействия на подуправление "Банков надзор" на БНБ, направено в съдебно заседание, не е достатъчно. Както основателно възразява ответника, в исковата молба следва да бъде посочено, точно въз основа на коя разпоредба, изискваща задължение за фактическо действие, е извършено бездействие, като уточни

всички параметри на изискващото се действие - вид и срок за извършването му, кое точно правомощие на посоченото подуправление, предвидено в нормативен акт и за фактическо действие е било дължимо и не е упражнено. Препращането към доклада на сметната палата, доколкото същият съдържа и други констатации, не може да бъде възприето като посочване на основания на исковата молба в тази част. Законодателят изрично е въвел изискване за съдържанието на исковата молба за посочване на конкретни и точни основания - фактически и правни.

На основание всичко изложено, настоящият състав на съда намира, че следва да отмени определението си за насрочване на делото в открито съдебно заседание за 18.01.2021г., като остави без движение съдебното производство по делото и предостави възможност на ищеца да направи уточнение на исковата молба, съобразно дадените указания от касационната инстанция, с оглед на което :

#### ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определението си за насрочване на делото в открито съдебно заседание за 18.01.2021г. от 10:30ч.

ОСТАВЯ съдебното производство по делото БЕЗ ДВИЖЕНИЕ:

УКАЗВА на ищеца, че съгласно указанията, дадени в Решение № 10095/22.07.2020г. по адм.д. 5693/2017г. на ВАС, следва да уточни изрично:

1) размерът на исковите за вреди, предявени на основание допуснато нарушение на правото на ЕС и на националното право, както и период от време, за който се претендират вредите, в това число

-нарушение на норми по правото на ЕС, поради ретроактивно действие на административни мерки

-вреди от отнемане на лиценза на К. в нарушение на норми по международното право, като посочи, дали нарушението на тези норми претендира, че съставлява нарушение на правото на ЕС,

-вреди от отнемане на лиценза на К. в нарушение на норми по националното право

-посочи изрично размер на иска от неправомерното бездействие на Подуправление Банков надзор на БНБ и период

2) Да посочи по всеки от исковите за вреди на основание нарушение на правото на ЕС, а именно:

-нарушение на норми по правото на ЕС, поради ретроактивно действие на административни мерки

както и евентуално -вреди от отнемане на лиценза на К. в нарушение на норми по международното право, в случай, че уточни, че се касае за нарушение на конкретна норма по правото на ЕС, на какви конкретни действия на орган на БНБ се основа - само да изброи актовете.

2) Да посочи по иска за вреди на основание отнемане на лиценза на К. в нарушение на норми по националното право, конкретен акт на БНБ, от който претендира вредите, в това число в съответствие с чл.204, ал.1 АПК за

допустимост - да посочи отмяната на акта по предвидения за това ред.

3) По предявения иск при условията на евентуалност, уточнен като предявен на основание бездействие на Подуправление "Банков надзор" на БНБ, да посочи от неизпълнението на кои точно конкретни фактически задължения за банков надзор претендира вредите - като уточни:

- правна разпоредба, по силата на която за посоченото подуправление е възникнало конкретно задължение за фактическо действие - вид на задължението и срок за извършването му,

- указва на ищеца, че съществуват конкретни разпоредби по националното право, уреждащи правомощията за надзор над банковата дейност и способите за осъществяването на надзора,

- указва на ищеца, че препращането към доклада на Сметната палата, не съставлява изрично и точно посочване в исковата молба на основанията на исковата претенция, а следва да бъдат посочени конкретни такива - правна норма и задължението за фактическо действие.

4) Съобразно уточнението основания на исковите претенции, следва да аргументира останалите елементи на иска за вреди от нарушение на правото на ЕС, и посочи доказателства, указани по-горе, а именно: " причините, поради които той счита, че съществува причинно-следствена връзка между тези действия, и вредата, която твърди, че е понесъл, както и характерът и размерът на тази вреда " както и да аргументира сигурен размер на вредата.

5) По претенциите за вреди, основани на националното право - освен указаното до тук, следва да уточни също причинно следствената връзка между тези действия и бездействия и характерът и размерът на тази вреда.

Указва на ищеца, чрез адв. С., че следва да уточни исковите, предмет на делото, съобразно указанията на съда в 14-дневен срок от съобщението.

ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА УКАЗАНИЯТА, съдът ще процедира, по реда на чл.204, ал.5 АПК вр. чл.129 от ГПК.

Определението на съда не подлежи на оспорване, преписи да се изпратят на страните.

Съдия: